

Mariusz Czyżak

KILKA UWAG O ADMINISTRACYJNEJ KARZE PIENIĘŻNEJ NA GRUNCIE USTAWY PRAWO TELEKOMUNIKACYJNE Z 2004 R.

Streszczenie

Administracyjna kara pieniężna jest najostrzejszym z narzędzi przyznanych Prezesowi UKE w celu oddziaływania na sposób funkcjonowania podmiotów prowadzących działalność telekomunikacyjną.

Pełni ona trzy podstawowe funkcje - represyjną, regulacyjną i prewencyjną. Wyrządza zatem dolegliwość ekonomiczną podmiotowi uchylającemu się od przestrzegania ustawy - Prawo telekomunikacyjne, wpływa na prowadzoną działalność telekomunikacyjną, przyczyniając się do prowadzenia jej w sposób w pełni legalny, a także odstręcza od naruszenia przepisów tej ustawy. Nie należy przypisywać jej jednakże funkcji fiskalnej. Niekiedy postrzegana bywa również jako swoista forma kary umownej wynikającej z dorozumianej umowy, zawieranej z państwem przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego podejmującego się prowadzenia działalności gospodarczej na warunkach określonych przez ustawodawcę. Administracyjną karę pieniężną nakłada Prezes UKE, w drodze decyzji, w wysokości do 3% przychodu ukaranego podmiotu, osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym, będąc przy tym zobligowanym do uwzględnienia trzech ustawowych dyrektyw jej wymiaru: zakresu naruszenia, dotychczasowej działalności podmiotu oraz jego możliwości finansowych. Z uwagi na znaczną dolegliwość przedmiotowej sankcji oraz praktyczne trudności towarzyszące cofnięciu skutków finansowych wykonania decyzji nakładającej karę pieniężną, wątpliwości budzi kwestia przyznania Prezesowi UKE, niedopuszczalnej na gruncie obowiązującego porządku prawnego, możliwości nadania tego rodzaju decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności, którego istotą jest, że decyzja podlega wykonaniu, jakkolwiek nie jest ostateczna. Wydaje się, że byłoby to zasadne ze względu na interes społeczny, którego zaistnienie podlegałoby ocenie Prezesa UKE. Administracyjną karę pieniężną znaną ustawie - Prawo telekomunikacyjne, postrzegać należy, przede wszystkim ze względu na rodzaj pełnionych przez nią funkcji, za istotny i skuteczny instrument przymusu państwowego, służący utrzymaniu stanu poszanowania prawa w dziedzinie telekomunikacji. Zagrożenie nielegalnych działań przedsiębiorców karą pieniężną odgrywa znaczącą rolę w tej sferze gospodarki narodowej, wpływając korzystnie na sposób prowadzenia przez nich działalności gospodarczej i chroniąc uczciwą konkurencję oraz prawa konsumentów.

Za wskazane uznać należy jednakże dokonanie zmian legislacyjnych mających na celu ujednoczenie ustawowych dyrektyw wymiaru administracyjnej kary pieniężnej i ograniczenie ich katalogu do obiektywnych wyznaczników, które nie nastroczą problemów natury interpretacyjnej, a także umożliwienie Prezesowi UKE, jako organowi regulacyjnemu w dziedzinie rynku usług telekomunikacyjnych, nadawania rygoru natychmiastowej wykonalności decyzji nakładającej administracyjną karę pieniężną.

SOME REMARKS ON ADMINISTRATIVE PECUNIARY PENALTY IN THE LIGHT OF THE TELECOMMUNICATIONS ACT OF 2004

Summary

The administrative pecuniary penalty is the most stringent instrument at the disposal of the President of the Office of Electronic Communications (OEC) in control over the activities of telecommunications businesses.

Its function is threefold: repression, regulation and prevention. A business violating the statute - the Telecommunications Act - may be exposed to a financial loss; consequently, it is made to follow a legitimate path of telecommunication activity and conform to the provisions of the aforesaid law. The act, however, should not be regarded as a tax instrument. At times, it is seen as a peculiar form of contractual penalty resulting from an implied agreement concluded between the state and a telecommunications company undertaking a business activity in line with the legislator's conditions.

The administrative pecuniary penalty is imposed through the decision of the President of OEC and amounts up to 3% of the breaching entity's revenue for the past calendar year. The decision must obligatorily take account of the entity's scope of breach, activity undertaken thus far and financial capability.

Due to considerable severity of the sanction in question and practical hindrances in withdrawing the financial effects of its execution, it is doubtful whether the President of OEC should be able, as it is generally impermissible under the binding legal order, to order the decision with immediate effect if, though effected, it may not be conclusive. It seems only to be justified if the social interest comes into play, which the President of OEC deems significant.

The administrative pecuniary penalty introduced by the Telecommunications Act should be perceived, first and foremost, for its unique functions, as a significant and effective means of state's coercion administered in order for telecommunications law to be observed. The threat of financial penalty for illegal business activities plays a vital role in the state economy by having a beneficial impact on fair competition and consumer rights.

Nevertheless, it is desirable to implement legislative changes aiming at the standardization of the statutory directives of the execution of the administrative pecuniary penalties and the reduction of their catalogue to some impartial indicators that will be interpretable with no trouble. The President of OEC - a regulatory body in the telecommunication market - should also be capable of ordering an immediate enforceability of the administrative pecuniary penalty.

Несколько замечаний о административном денежном взыскании на основе закона «Телекоммуникационное право» с 2004 г.

Резюме

Административное денежное взыскание является наиболее суровым способом, который уполномочен использовать Председатель Управления Электронными Телекоммуникациями с целью влияния на функционирование субъектов, ведущих телекоммуникационную деятельность.

Выполняет оно три основных функции - репрессивную, регулировочную и превентивную. Следовательно причиняет экономический вред субъекту, уклоняющемуся от соблюдения закона «Телекоммуникационное право», влияет на телекоммуникационную деятельность, способствуя в полной мере ее легализации, а

также предотвращает нарушения в соблюдении предписаний данного закона. Тем не менее не следует приписывать ему фискальной функции. Иногда под административным денежным взысканием подразумевается своего рода договорное взыскание, вытекающее из соглашения, заключаемого между государством и телекоммуникационным предпринимателем, который собирается вести хозяйственную деятельность на условиях, определяемых законодателем.

Административное денежное взыскание, путём принятия решения, налагает Председатель Управления Электронными Телекоммуникациями в размере до 3% дохода наказуемого субъекта, достигнутого в предыдущем календарном году. При этом он обязан принять во внимание три предусмотренные законом в этой сфере директивы: объём нарушения, проводимую ранее деятельность субъекта, а также его финансовые возможности.

Беря во внимание обременения данной санкции, а также практические сложности, связанные с позднейшей аннуляцией финансовых последствий выполнения решения, налагающего штраф, сомнения будит вопрос присуждения Председателю Управления Электронными Телекоммуникациями возможности, недопустимой на основе действующего правопорядка, предоставления безотлагательного исполнения этого сурового вида решения, сущность которого выражается в том, что это решение подлежит выполнению, хотя и не является крайней мерой. Можно считать такой взгляд вполне обоснованным, если учесть общественный интерес, возникновение которого подлежало бы оценке Председателя Управления Электронными Телекоммуникациями. Известное закону «Телекоммуникационное право» административное денежное взыскание следует рассматривать, прежде всего учитывая выполняемые им функции, как существенный и эффективный инструмент государственного принуждения, который служит поддержанию уважения права в области телекоммуникации. Угроза штрафа предпринимателей, проводящим нелегальные действия, играет значимую роль в этой сфере национальной экономики, позитивно влияя на ведение ими хозяйственной деятельности и сохраняя честную конкуренцию, а также права потребителей.

Здесь надлежит указать, что следует произвести законодательные изменения, целью которых является унификация законных директив, касающихся размера административного денежного взыскания, и ограничение их списка до объективных показателей, которые не предоставляют интерпретационных проблем, а также дать возможность Председателю Управления Электронными Телекоммуникациями, как регулировочному органу в области телекоммуникационного рынка услуг, решать о безотлагательности исполнения решения, налагающего административное денежное взыскание.